

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašininiuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti neviseškai aiškus ir tikslus. Ombudsmenas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų [kalbų ir vertimo politikoje](#) [Nuoroda].

Rekomendacija dėl Europos Komisijos atsisakymo leisti visuomenei susipažinti su susirašinėjimu su Danija valstybės pagalbos byloje, kuri baigta nagrinėti 2005 m. ir kuri susijusi su užimtumo sistema (byla 358/2020/PB)

Rekomendacija

Byla 358/2020/PB - Atidaryta 08/07/2020 - Rekomendacijos 10/11/2021 - Sprendimas 08/06/2022 - Atitinkama institucija Europos Komisija (Institucija sutiko su rekomendacija) |

Europos Komisija atsisakė atskleisti savo susirašinėjamą su Danijos valdžios institucijomis valstybės pagalbos byloje, kuri buvo užbaigta prieš pusantrų dešimtmečių. Susirašinėjimas buvo susijęs su teisės aktu, kuriais nustatoma sistema, skirta padėti bedarbiams susirasti darbą, teisėtumu. Danijos profesinė sąjunga paprašė leisti susipažinti su korespondencija.

Atsisakydama atskleisti dokumentus, Komisija rėmėsi „bendraja konfidencialumo prezumpcija“. Nepaisant dviejų Ombudsmeno pasiūlymų dėl sprendimo, jis atsisakė nagrinėti susirašinėjamą, kad nuspręstų, ar jis gali būti atskleistas. Komisija laikėsi nuomonės, kad apskritai atskleidus bet kurį valstybės pagalbos dokumentų turinį, net praėjus 15 metų nuo valstybės pagalbos tyrimo pabaigos, būtų pakenkta jos ir valstybių narių tarpusavio pasitikėjimui.

Ombudsmenas pažymi, kad konfidencialumo prielaidos taikymas yra galimybė, o ne pareiga. Ši prezumpcija gali būti paneigta ir, kaip pagrindinio galimybės susipažinti su dokumentais principo išimtis, turi būti griežtai taikoma.

Ombudsmenė nustatė keletą elementų, iš kurių matyti, kad Komisija būtų galėjusi patenkinti prašymą labiau piliečiams ir paslaugų teikėjams palankiu būdu, išnagrinėdama ribotą aptariamų dokumentų skaičių, kad galėtų nuspręsti, ar juos būtų galima atskleisti. Tarp šių elementų yra praėjęs laikas, komercinės ar kitos trečiosios šalies ar kitokios neskelbtinos informacijos nebuvimas dokumentuose, ribotas jų skaičius, tai, kad Danijos valdžios institucijos neseniai atskleidė kai kuriuos dokumentus, ir galiausiai viešasis interesas atskleisti galimą plataus masto piktnaudžiavimą pigia valstybės subsidijuojama darbo jėga.

Todėl Ombudsmenas šią rekomendaciją pateikia Komisijai, kad ji turėtų išnagrinėti atitinkamus dokumentus.

Parengta pagal Europos ombudsmeno statuto [1] 4 straipsnio 1 dalį

Skundo aplinkybės

1. Beveik prieš dvidešimt metų Danija planavo sukurti „grįžimo į darbą“ sistemą, skirtą padėti bedarbiams rasti darbą. Ji buvo susijusi su subsidijuojamomis stažuotėmis, o tai reiškia, kad kai kurios įmonės gautų naudos iš subsidijuojamos darbo jėgos. Danijos valdžios institucijos susisiektų su Europos Komisija, kad užtikrintų, jog schema atitiktų ES valstybės pagalbos taisykles.

2. Danija susirašinėjo su Komisija šiuo klausimu 2003–2004 m. [2]

3. 2019 m. skundo pateikėjas, profesinė sąjunga, paprašė leisti visuomenei susipažinti su ta korespondencija pagal ES taisykles dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais [3] .

4. Komisija (Konkurencijos generalinis direktoratas) atsisakė atskleisti susirašinėjimą, nurodyma interesą apsaugoti tyrimų tikslą [4] . Ji informavo skundo pateikėją, kad nusistovėjusioje teismų praktikoje pripažįstama, jog egzistuoja „konfidencialumo prezumpcija, kad administracinės bylos dokumentų atskleidimas iš esmės kenkia tyrimo veiklos tikslų apsaugai“ [5] . Dėl to, kad valstybės pagalbos procedūra buvo baigta prieš daugelį metų, Komisija citavo sprendimus, kuriuose teigiama, kad pasibaigus procedūrai galima remtis konfidencialumo prezumpcija. Sprendimuose plačiai kalbama apie interesą apsaugoti komercinę informaciją ir suinteresuotumą užtikrinti įmonių bendradarbiavimą atliekant antimonopolinius tyrimus.

5. Dėl klausimo, ar yra viešasis interesas, kuris šiuo atveju viršytų konfidencialumą [6] , Komisija teigė, kad skundo pateikėjas nepateikė argumentų tokiam interesui įrodyti.

6. Skundo pateikėjas paprašė Komisijos peržiūrėti savo atsisakymą atskleisti dokumentus (pateikiant vadinamąją kartotinę paraišką).

7. Kalbant apie Komisijos nuorodą į susirūpinimą keliančius klausimus dėl neskelbtinos komercinės informacijos ir nurodytą teismų praktiką, skundo pateikėjas pažymėjo, kad dokumentuose, kuriuos ji prašė pateikti, greičiausiai nebuvo komercinės informacijos arba jie nebuvo susiję su bendrovėmis, o buvo susiję tik su Danijos teisės aktų atitiktimi Sąjungos teisei.

8. **Be to**, skundo pateikėjas informavo Komisiją apie žiniasklaidos pranešimus apie galimą netinkamą sistemos „atgal į darbą“ taikymą, dėl kurio Danijos vyriausybė turėjo atkreipti dėmesį ir reaguoti. Ji teigė, kad tai įrodo „viešąjį interesą“, kuris viršytų konfidencialumą, kuriuo remiasi

Komisija.

9. Komisija atmetė skundo pateikėjo prašymą atlikti peržiūrą. Jis, be kita ko, nusprendė, kad būtų pakenkta abipusiam pasitikėjimui, kuris turi reglamentuoti valstybės narės ir Komisijos santykius valstybės pagalbos srityje, jei būtų atskleistas keitimasis informacija su valstybe nare. Ji nurodė:

„Europos Komisija iki šiol sėkmingai skatino tikrą dialogą su valstybių narių valdžios institucijomis [valstybės pagalbos klausimais]. Tokiam dialogui reikia abipusio pasitikėjimo atmosferos ir laisvo keitimosi nuomonėmis bei informacija, susijusia su tyrimais. Galimybė be išorinio spaudimo surengti tokį keitimąsi nuomonėmis yra pagrindinis tyrimo veiklos sėkmės veiksnys.

Todėl visuomenei atskleidus aptariamus dokumentus būtų rimtai pakenkta veiksmingai valstybės pagalbos kontrolei pagal [...] Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnį ir Europos Komisijos gebėjimui išsaugoti tarpusavio pasitikėjimo klimatą. Priešingai specialioms taisyklėms dėl informacijos, kuria keičiamasi atliekant valstybės pagalbos tyrimą, konfidencialumo, prašomų dokumentų atskleidimas iš tiesų neigiamai paveiktų Komisijos ir valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo atmosferą. Taigi toks atskleidimas turėtų įtakos būsimoms Komisijos tarnybų ir nacionalinių valdžios institucijų diskusijoms, nes tokių diskusijų kokybė labai priklauso nuo visapusiško, nuoširdaus ir išsamaus keitimosi informacija. Tai įmanoma tik užtikrinus šių mainų konfidencialumą.

Teismas sprendime Agrofert [7] pripažino ir patvirtino Sprendime AlzChem [8], visų pirma susijusį su valstybės pagalbos tyrimais, kad informacijos, surinktos vykdant valstybės pagalbos procedūrą pagal SESV 108 straipsnį, atskleidimas keltų pavojų valstybės narės norui bendradarbiauti su Europos Komisija atliekant valstybės pagalbos tyrimus net ir galutinai užbaigus bylą, todėl labai pakenktų bet kokiam būsimam institucijos sprendimų priėmimo procesui ir tyrimų tikslui.“

10. Dėl skundo pateikėjo argumento, kad buvo viršesnis viešasis interesas, dėl kurio reikėjo atskleisti informaciją, Komisija nurodė, kad viešojo intereso nėra: „... atstovaujate [Danijos profesinei sąjungai] (...), kuri šiuo atveju interesus laiko privačiais, o ne viešaisiais.“ Komisija taip pat pareiškė, kad „atsižvelgiant į tai, kad byloje nekilo bendrų klausimų dėl valstybės pagalbos, bendrieji žiniasklaidos intereso aspektai, susiję su tariamu netinkamu schemas taikymu mažai apmokamoms darbo vietoms, nėra pakankamai konkretūs ir reikalauja panaikinti konfidencialumą ir suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.“

11. Tada skundo pateikėjas kreipėsi į Europos ombudsmeną.

Tyrimas

12. Ombudsmeno tyrimo grupė patikrino skundo pateikėjo prašytus dokumentus ir vėliau susitiko su Komisijos darbuotojais.

13. Ombudsmenas du kartus pasiūlė Komisijai išnagrinėti prašomus dokumentus, kad būtų nuspręsta, ar jie turėtų būti atskleisti [9]. Dokumentai yra valstybės pagalbos bylos, kuri buvo uždaryta labai seniai (prieš pusantrų dešimtmečių), dalis; dokumentų turinys nekelia jokių problemų dėl komercinės ar kitos trečiosios šalies informacijos; dokumentų skaičius buvo ribotas, todėl juos buvo galima valdyti vertinant; dokumentuose pateikta informacija nebuvo slapta. Antrajame pasiūlyme ombudsmenė atkreipė Komisijos dėmesį į tai, apie kurią skundo pateikėja pranešė per šį tyrimą, kad Danijos valdžios institucijos iš tikrųjų leido visuomenei susipažinti su keliais pagrindiniais dokumentais, su kuriais Komisija atsisakė leisti susipažinti, siekdama išsaugoti valstybių narių pasitikėjimą.

14. Komisija atmetė Ombudsmeno pasiūlymus.

15. Skundo pateikėjas savo skundą paliko galioti.

Ombudsmeno vertinimas po to, kai buvo pateikti pasiūlymai dėl sprendimo

16. Šioje byloje kyla klausimas, ar Komisija išnagrinėjo skundo pateikėjo prašymą laikydamasi gero administravimo principų.

17. Atmesdama skundo pateikėjo prašymą, Komisija rėmėsi bendrąja konfidencialumo prezumpcija, susijusia su valstybės pagalbos bylomis. Tai reiškia, kad prašomus dokumentus buvo atsisakyta atskleisti Komisijai jų neišnagrinėjus [10].

18. Reikia priminti, kad rėmimasis bendrąja prezumpcija yra *galimybė*, o ne pareiga [11]. Be to, iš teismų praktikos matyti, kad ši prezumpcija yra *nuginčijama* prezumpcija [12]. Be to, iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad bendroji konfidencialumo prezumpcija, kaip pagrindinio galimybės susipažinti su dokumentais principo išimtis, turi būti taikoma *griežtai*.

19. Darytina išvada, kad Komisija negali taikyti bendrosios prezumpcijos mechanškai. Neužbaigtų valstybės pagalbos bylų konfidencialumas negali tapti absoliučia taisykle. Tai prieštarautų minėtai teismo praktikai, pagal kurią ji turi priimti sprendimą, atsižvelgdama į konkretų atvejį.

20. Šiuo atveju Komisijai buvo aišku, kad labai mažai tikėtina, jog dokumentuose būtų pateikta neskelbtina komercinė informacija. Dokumentai buvo susiję su byla, kuri susijusi ne su pagalba konkrečioms įmonėms, o su valstybės pagalbos *schema*, susijusia su neapibrėžta įmonių įvairove, nustatyta abstrakčiai ir bendrai [14]. Komisija, nagrinėdama skundo pateikėjo prašymą, turėjo į tai atsižvelgti.

21. Atsisakydama leisti susipažinti su dokumentais, Komisija taip pat nurodė abipusį pasitikėjimą, kuris turi reglamentuoti Komisijos ir valstybės narės santykius valstybės pagalbos srityje. Ombudsmenas visiškai nekvestionuoja šio abipusio pasitikėjimo, dėl kurio gali reikėti

konfidencialumo, poreikio.

22. Tačiau laikas, praėjęs nuo įvykių atsiradimo, paprastai yra labai svarbus veiksnys sprendžiant dėl būtinybės saugoti dokumentų konfidencialumą [15] Kalbant apie pažeidimo nagrinėjimo procedūras, pavyzdžiui, Teisingumo Teismas taip pat nustatė, kad svarbu atskirti, ar procesas vyksta, ar baigtas, ir nėra bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, susijusios su galutinai užbaigtomis pažeidimo bylomis [16] Komisija nenurodė jokios teismų praktikos, kurioje būtų nurodyta, kad bendroji konfidencialumo prezumpcija taikoma galutinai užbaigtoms valstybės pagalbos byloms, t. y. tais atvejais, kai nėra tebevykdomų tolesnių ir (arba) teismo procedūrų.

23. Šiuo atveju Komisija žinojo, kada buvo pateiktas prašymas, kad byla buvo baigta maždaug pusantro dešimtmečio. Ji nesikonsultavo su atitinkama valstybe nare, kad nustatytų, ar ši valstybė narė, atskleidus dokumentus, manytų, kad abipusis pasitikėjimas yra išduotas. Vėlesnis faktas, kad atitinkama valstybė narė, Danija, pateikė skundo pateikėjui dokumentus, rodo, kad *iš tikrųjų* Komisijai būtų gerai rekomenduota konsultuotis su Danijos valdžios institucijomis, o ne iš karto atmesti skundo pateikėjo prašymą.

24. Ombudsmenas taip pat mano, kad svarbu pažymėti, jog skundo pateikėjo prašymas nebuvo išsamus. Ginčijami dokumentai sudaro mažiau nei 200 puslapių. Komisija neteigė, kad dokumentų nagrinėjimas reikštų pernelyg didelį darbą, siekiant nuspręsti, ar jie turėtų būti atskleisti, ar ne.

25. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, dėl kurio reikia bent jau iš dalies atskleisti aptariamus dokumentus. Ji nurodė, kad dokumentai susiję su nacionaline užimtumo grąžinimo sistema, kuri, kaip įtariama, turi rimtų sisteminių trūkumų. Šie trūkumai apima galimą plataus masto piktnaudžiavimą pigia valstybės subsidijuojama darbo jėga – problemą, kuri buvo iškelta Danijos žiniasklaidoje [17] ir dėl kurios Danijos vyriausybė turėjo atkreipti dėmesį.

26. Atsakydama į šį klausimą, Komisija pirmiausia nurodė, kad skundo pateikėjas atstovavo privatiems interesams („*jūs atstovaujate [Danijos profesinei sąjungai] (...), kurie šiuo atveju interesus laikytų privačiais, o ne viešaisiais.*“).

27. Tačiau iš privataus intereso (individualaus ar organizacinio) buvimo negalima daryti išvados, kad klausimas tuo pačiu metu negali būti laikomas viešuoju interesu. Privatus interesas byloje neužkerta kelio viešojo intereso egzistavimui ar tampa neįmanomas. Tai, ar egzistuoja viršesnis viešasis interesas, yra klausimas, kurį reikia objektyviai nustatyti atsižvelgiant į faktines aplinkybes.

28. Antra, Komisija pareiškė, kad „*atsižvelgiant į tai, kad byloje nekilo bendrų klausimų dėl valstybės pagalbos, bendrieji žiniasklaidos intereso argumentai dėl tariamo netinkamo schemos taikymo mažai apmokamoms darbo vietoms nėra pakankamai konkretūs ir spaudžiami panaikinti konfidencialumą ir suteikti galimybę susipažinti su dokumentais.*“

29. Atrodo, kad Komisija reikalautų bendro valstybės pagalbos klausimo, kad galėtų manyti, jog kyla pavojus viršesniai viešajam interesui. Sunku suprasti, kodėl sąvoka „viršesnis viešasis interesas“ turėtų būti suprantama taip siaurai ir kodėl negalima nagrinėti galimo „plačiai paplitusio piktnaudžiavimo pigia valstybės subsidijuojama darbo jėga“. Be to, sunku suprasti, ką reiškia „bendri žiniasklaidos interesai“, kurie nėra „pakankamai konkretūs ir neatidėliotini“ – šis klausimas aptartas didžiausiuose Danijos dienraščiuose.

30. Šiomis aplinkybėmis Ombudsmenas mano, kad Komisija nenagrinėjo skundo pateikėjo prašymo laikydamosi gero administravimo principų. Ji būtų galėjusi išnagrinėti prašymą būsimu, piliečiams patogių ir paslaugų teikimu pagrįstu būdu ir išnagrinėti, ar dokumentai galėtų būti paskelbti. Komisija neteigė, kad yra teisinė kliūtis, dėl kurios ji negali nagrinėti prašymo tokiu būdu.

Rekomendacija

Remdamasis šio skundo tyrimu, ombudsmenas pateikia Europos Komisijai šią rekomendaciją:

Komisija turėtų išnagrinėti dokumentus, su kuriais buvo prašoma leisti visuomenei susipažinti, kad nuspręstų, ar dokumentus galima atskleisti.

Europos Komisija ir skundo pateikėjas bus informuoti apie šią rekomendaciją. Pagal Europos ombudsmeno statuto 4 straipsnio 2 dalį Europos Komisija iki 2022 m. vasario 28 d. nusiunčia išsamią nuomonę.

Emily O'Reilly Europos ombudsmenė

Strasbūras, 2021 11 10

[1] Galima rasti adresu

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2021.253.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AL%3
[Nuoroda]

.

[2] Valstybės pagalbos byla, COMP/N 172/03.

[3] Reglamentas 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32001R1049> [Nuoroda]

[4] Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka: „*Institucijos atsisako suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, jei jį atskleidus būtų pakenkta apsaugai:*

(...)

patikrinimų, tyrimų ir audito tikslas“

[5] 2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europos Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau GmbH*, 50 ir paskesni punktai,
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0139> . [Nuoroda]

[6] Reglamente Nr. 1049/2001 numatyta, kad šiuo atveju taikomos išimtys, kuriomis remiasi Komisija.

„*išskyrus atvejus, kai yra viršesnis viešasis interesas atskleisti informaciją*.“

[7] 2012 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europos Komisija prieš Agrofert*, C-477/10 P,

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:62010CJ0477> [Nuoroda], 66 punktas:

„*Atsižvelgiant į koncentracijų kontrolės procedūros metu saugomų interesų pobūdį, šio sprendimo 64 punkte padaryta išvada taikoma neatsižvelgiant į tai, ar prašymas leisti susipažinti su dokumentais susijęs su jau užbaigtomis, ar nebaigtomis nagrinėti kontrolės procedūromis. Neskelbtinos informacijos apie dalyvaujančių įmonių ekonominę veiklą paskelbimas gali pakenkti jų komerciniams interesams, neatsižvelgiant į tai, ar vyksta procesas. Be to, tokio paskelbimo perspektyva užbaigus peržiūros procedūrą galėtų pakenkti įmonių norui bendradarbiauti, kai tokios procedūros dar nebaigtos.*“

[8] 2017 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo sprendimo *AlzChem AG prieš Europos Komisiją*, T-451/15,

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=194201&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&>
[Nuoroda], 53–57 punktai:

„*53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad per koncentracijų kontrolės procedūrą tikimybė, kad pasibaigus tokiai procedūrai bus paskelbta neskelbtina informacija apie atitinkamų įmonių ekonominę veiklą, gali pakenkti įmonių norui bendradarbiauti vykstant tokiai procedūrai (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo Komisija/Agrofert Holding, C- 477/10 P, EU:C:2012:394, 66 punktą). Iš to matyti, kad vykstant tyrimo procedūrai turi būti tęsiamas bendradarbiavimas su suinteresuotosiomis šalimis.*

54 Kalbant apie valstybės pagalbos kontrolės procedūras, reikia pažymėti, kad su šiomis procedūromis susiję dokumentai yra susiję su administracinėmis užduotimis, kurios Sąjungos institucijoms pavestos pagal SESV 108 straipsnį.

55 Be to, už pagalbos suteikimą atsakingai valstybei narei tenka ypatingas vaidmuo, nes per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą ji, priešingai nei kitos suinteresuotosios šalys, turi teisę susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, C- 139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktą).

56 Be to, labai svarbu, kad Komisija ir už pagalbos suteikimą atsakinga valstybė narė lojaliai bendradarbiautų ir tarpusavyje pasitikėtų atliekant valstybės pagalbos suderinamumo su vidaus rinka tyrimus, kad įvairios šalys galėtų laisvai pareikšti savo nuomonę.

57 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 55 punkte nurodytose koncentracijos kontrolės procedūrose, ir atsižvelgiant į ypatingą atitinkamos valstybės narės padėtį valstybės pagalbos kontrolės procedūroje, reikia pripažinti, kad su šiais tyrimais susijusių dokumentų atskleidimas iš esmės keltų pavojų Komisijos ir šios valstybės narės dialogui, taigi ir bendradarbiavimui.“

[9] Pirmasis pasiūlymas: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/148979> [Nuoroda]
Antrasis pasiūlymas: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/148980> [Nuoroda]

[10] Reikia pažymėti, kad Komisija neišvardijo dokumentų, o ombudsmenas nemanė, kad būtina to prašyti (žr. 2020 m. gegužės 28 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Campbell prieš Europos Komisiją*, T-701/18, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62018TJ0701>) [Nuoroda]. Skundo pateikėjo prašymo leisti susipažinti dalykas buvo aiškiai nurodyta nagrinėjamos bylos dalis (t. y. Komisijos ir Danijos valdžios institucijų susirašinėjimas).

[11] 2020 m. sausio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Therapeutics International prieš EMA*, C-175/18 P, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:62018CJ0175> [Nuoroda], 61 punktas: „Tai reiškia, kad bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymas yra tik atitinkamos Sąjungos institucijos, įstaigos, tarnybos ar agentūros galimybė, ir pastaroji visada pasilieka galimybę atlikti konkretų ir individualų atitinkamų dokumentų tyrimą, kad nustatytų, ar jie visiškai ar iš dalies saugomi viena ar keliomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytomis išimtimis.“

[12] 2019 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *AlzChem AG prieš Komisiją*, C-666/17 P, 38–39 punktai, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX:62017CJ0666> . [Nuoroda]

[13] 2021 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo sprendimo *AlzChem/Komisija*, T-569/19, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:62019TJ0569> [Nuoroda], 42 punktas : „Taip pat, kaip jurisprudencijoje reikalaujama, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytos atskleidimo išimtys būtų aiškinamos ir taikomos siaurai, nes jomis nukrypstama nuo kuo platesnės visuomenės galimybės susipažinti su Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo turimais dokumentais principo (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo

Švedija/MyTravel ir Komisija, C 506/08 P, EU:C:2011:496, 75 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo Taryba/In't Veld, C 350/12 P, EU:C:2014:2039, 48 punktas), bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimas ir taikymas turi būti vertinami griežtai (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo ClientEarth/Komisija, C 612/13 P, EU:C:2015:486, 81 punktą).“

[14] Taip pat žr. valstybės pagalbos schemos apibrėžtį Procedūriniame reglamente dėl valstybės pagalbos, Reglamento 2015/1589 1 straipsnyje: „*pagalbos schema*“ – tai bet koks aktas, pagal kurį bendrai ir abstrakčiai teisės akte apibrėžtoms įmonėms, nereikalaujant papildomų įgyvendinimo priemonių, gali būti skiriama individuali pagalba, ir bet kuris aktas, kuriuo remiantis vienai ar kelioms įmonėms gali būti teikiama su konkrečiu projektu nesusijusi pagalba neribotam laikotarpiui ir (arba) neribotam dydžiui;“

[15] Pavyzdžiui, tai atsispindi Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 7 dalyje, kurioje nustatyta, kad galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais išimtys *gali* būti taikomos ne ilgiau kaip 30 metų.

[16] Plg. 2010 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją*, C-514/07, 121–122 punktus, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0514> ir 2012 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, T-59/09, 78–79 punktus. „(...) priešingai nei tebevyksta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nėra bendros prezumpcijos, kad Komisijos ir valstybės narės keitimasis informacija vykstant užbaigtai pažeidimo nagrinėjimo procedūrai neigiamai paveiktą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nurodytus tyrimų tikslus.“ (78 punktas).

[17] Pavyzdžiui, *Ekstra Bladet*, 2019 m. gruodžio 16 d., pirmadienis.